Р Е Ш Е Н И Е
№ 40931

гр. София, 21.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 31 състав,** в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7523** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 8, ал. 11 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалби, подадени от „Джей Си Деко Имидж“ АД и „Ел Ди Трейдинг“ ЕООД против Заповед № РД-301 от 25.03.2026 г. на кмета на [община], с която на основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) е прекратена процедурата за провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на части от имоти - публична общинска собственост, представляващи терени за поставяне на рекламни билбордове, всеки с площ до 5 кв. м, открита със Заповед № Т-43/29.04.2024 г. на кмета на [община].

В жалбите се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради постановяването ѝ при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби, в несъответствие с целта на закона и при грубо незачитане на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени във влезли в сила съдебни решения на Върховния административен съд (ВАС). Излага се, че прекратяването на конкурса представлява превратно упражняване на власт, целящо да заобиколи резултата от приключилия съдебен контрол върху първоначалното класиране. Моли се за отмяна на акта и присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Джей Си Деко Имидж“ АД, чрез процесуалния си представител адв. Н., поддържа жалбата на изложените в нея основания и претендира присъждане на разноски.

Жалбоподателят „Ел Ди Трейдинг“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител в

съдебно заседание и не ангажира допълнително становище по делото.

Ответникът – кметът на [община], чрез юрисконсулт Д., оспорва жалбите в писмено становище. Поддържа, че оспорената заповед е издадена в пределите на предоставената оперативна самостоятелност с оглед установена абстрактност и недефинираност на критериите за качествена оценка в конкурсната документация, създаващи риск от субективизъм и противоречие с практиката на Съда на Европейския съюз. Претендира отхвърляне на оспорването. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С Решение № 35 от 16.02.2024 г. на Общински съвет – Х. е взето решение да бъде проведен публично оповестен конкурс за отдаване под наем за срок от 10 години на части от имоти – публична общинска собственост, представляващи терени за поставяне на рекламни билбордове, всеки с площ до 5 кв. м, структурирани в три самостоятелни пакета.

В изпълнение на решението, със Заповед № Т-43 от 29.04.2024 г. на кмета на [община] е открита процедурата по провеждане на конкурса по три обособени пакета с определени начални месечни наемни цени: Първи пакет – Зона „Център“ (843,63 EUR / 1 650,00 лв. без ДДС); Втори пакет – Зона „Север“ (651,89 EUR / 1 275,00 лв. без ДДС); и Трети пакет – Зона „Юг“ (562,42 EUR / 1 100,00 лв. без ДДС). Със заповедта е утвърдена и методиката за комплексна оценка на предложенията, съдържаща четири показателя: 1) месечна наемна цена (до 20 т.); 2) начин на плащане (до 10 т.); 3) срок за изпълнение на инвестициите (до 10 т.); и 4) оценка на качествените характеристики на билбордовете (до 60 т.). По показател № 4 е предвидено оферта, съответстваща на базовите изисквания, да получава 20 точки; оферта с едно допълнително условие – 40 точки; а оферта с двете допълнителни условия – 60 точки, като за допълнителни условия са посочени: „приложение на билбордовете с екологична стойност“ и „приложение на билбордовете със социална придадена стойност“.

Със Заповед № РД-455 от 02.05.2024 г. на кмета на [община] е назначена конкурсна комисия, която е провела открито заседание на 16.05.2024 г. и закрити заседания на 13.08.2024 г. и 19.08.2024 г., обективирайки резултатите от класирането в протокол. Въз основа на протокола, със Заповед № Т-101/21.08.2024 г., Заповед № Т-102/21.08.2024 г. и Заповед № Т-103/21.08.2024 г. на заместник-кмета на [община] са обявени спечелилите участници по трите пакета.

С влезли в сила окончателни съдебни актове на Върховния административен съд – Решение № 1980 от 19.02.2026 г. по адм. дело № 11857/2025 г., Решение № 12588 от 08.12.2025 г. по адм. дело № 7140/2025 г. и Решение № 11757 от 19.11.2025 г. по адм. дело № 6178/2025 г., посочените заповеди за класиране са отменени изцяло, а преписките са върнати на кмета на [община] за ново произнасяне от етапа на оценяване при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на решенията си ВАС изрично е приел, че след като в методиката двете допълнителни условия не са дефинирани стеснително или лимитативно, с предвидените допълнителни точки следва да бъде оценено всяко предложение, съдържащо реална екологична стойност и социална придадена стойност, като съдът конкретно е констатирал наличието на такива елементи в подадените от жалбоподателите оферти.

След връщане на преписките, вместо да организира изпълнението на съдебните актове чрез повторно оценяване на офертите от комисията, кметът на [община] е издал оспорената Заповед № РД-301 от 25.03.2026 г., с която е прекратил изцяло конкурсната процедура по трите пакета. Като мотив е изложено, че формулираните критерии за екологична и социална стойност

били твърде абстрактни, създавали условия за субективна преценка и влизали в разрез с практиката на Съда на ЕС по дела C-546/16 и C-368/10.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбите са процесуално допустими. Подадени са срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК във връзка с чл. 8, ал. 11 от ЗОС, от надлежни страни – участници в процедурата, чиято правна сфера е пряко и неблагоприятно засегната, и в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. По съществото им съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган – кмета на [община], в предвидената от чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма. Заповедта не е нищожна и на основание чл. 177, ал. 2 от АПК. За да е налице нищожност по тази норма, е необходимо пълно обективно и субективно тъждество между въпроса, разрешен с влязлото в сила решение, и новия административен акт. Доколкото ВАС е отменил класирането и е върнал преписката за ново произнасяне по чл. 173, ал. 2 от АПК, без да постанови решение по чл. 174 от АПК, с което да реши въпроса по същество, последващото прекратяване на конкурса формално представлява различно по вид административно произнасяне.

При издаването ѝ обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, обуславящи нейната незаконосъобразност.

По силата на чл. 173, ал. 2 от АПК указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона са абсолютно задължителни за административния орган при новото разглеждане на преписката. Неизпълнението на тези указания представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. С трите окончателни решения ВАС е приел, че утвърдената методика е приложима, и е дал задължителни указания относно механизма за оценка на качествените характеристики. Издавайки заповед за прекратяване под предлог, че същите тези критерии били „абстрактни и неприложими“, кметът на практика е ревизирал правните изводи на касационния съд, дерогирал е силата на пресъдено нещо и е упражнил предоставената му власт превратно.

Неоснователна е тезата на органа, че разполага с обща оперативна самостоятелност да прекрати конкурсната процедура на всеки неин етап. В публичното право административните органи действат в условията на законова обвързаност и разполагат само с изрично предоставена от закона компетентност (чл. 4, ал. 1 от АПК). Съгласно чл. 8, ал. 4 и чл. 14, ал. 7 от ЗОС условията и редът за провеждане на публично оповестени конкурси за отдаване под наем на общинска собственост се определят лимитативно в приетата от Общинския съвет наредба.

В конкретния случай с трите влезли в сила решения ВАС не е констатирал незаконосъобразност или неприложимост на утвърдената методика, а напротив – приел е, че същата е валидна и обвързваща, като е дал конкретни задължителни указания как следва да бъдат оценени качествените показатели на подадените оферти. Прекратявайки процедурата с довода, че заложените от самия него критерии били „абстрактни и недефинирани“, кметът на [община] на практика е ревизирал правните изводи на касационната инстанция. Това процесуално поведение представлява недопустим отказ от изпълнение на влязъл в сила съдебен акт и заобикаляне на задължителната сила на съдебното решение.

Неоснователно е позоваването в заповедта на практиката на Съда на ЕС по дела C-546/16 (M. SL) и C-368/10 (C. v N. / M. H.). В цитираната практика СЕС изрично признава допустимостта на екологичните, качествените и социалните критерии при възлагането, стига те да са свързани с предмета на процедурата и да осигуряват равнопоставеност. В настоящия казус методиката е била

предварително известна на всички кандидати, а точният начин на нейното правомерно прилагане е дефиниран в мотивите на решенията на ВАС.

Прекратяването на конкурса при липса на предвидено в закона или приложимата общинска наредба основание, и след като процедурата е преминала през пълен съдебен контрол, нарушава и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, както и принципа на последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК. Вместо да приложи най-благоприятната за постигане на законовата цел мярка – ново мотивирано оценяване от комисията съобразно съдебните указания, органът е прибягнал до крайната мярка на прекратяване, засягайки неоправдано правата и законните интереси на участниците.

По изложените съображения оспорената заповед е незаконосъобразна на основанията по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК и следва да бъде отменена. Доколкото естеството на въпроса не позволява решаването му по същество от съда, на основание чл. 173, ал. 2 във връзка с чл. 174 от АПК делото следва да се изпрати като преписка на кмета на [община] за продължаване на процедурата по публично оповестения конкурс от етапа на повторно оценяване и класиране на офертите, при стриктно съобразяване с дадените указания, в едномесечен срок от получаване на решението.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателя „Джей Си Деко Имидж“ АД за присъждане на разноски е основателно. От доказателствата по делото се установява заплатена държавна такса в размер на 25,56 евро, както и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2850 евро. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът намира за основателно. Настоящото производство не се отличава с висока фактическа и правна сложност – спорът е решен въз основа на ограничен обем писмени доказателства и задължителни указания, дадени с влезли в сила окончателни съдебни актове на ВАС, без да са събирани гласни доказателства или назначавани съдебни експертизи, като делото е приключило в едно открито съдебно заседание. С оглед на това, съобразявайки критериите по чл. 78, ал. 5 от ГПК и Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, съдът приема, че заплатеният хонорар в размер на 2 850 евро се явява прекомерен и следва да бъде редуциран до размера от 1 500 евро, който съответства на обема и характера на оказаната правна помощ. Ето защо в тежест на [община] следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 1 525,56 евро (от които 25,56 евро заплатена държавна такса и 1500 евро адвокатско възнаграждение, намалено поради прекомерност). Основателно е и искането на жалбоподателя „Ел Ди Трейдинг“ ЕООД за разноски, като такива ще следва да му бъдат присъдени в размер на в общ размер на 665,56 евро (от които 25,56 EUR заплатена държавна такса и 640 евро адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалбата).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбите на „Джей Си Деко Имидж“ АД и „Ел Ди Трейдинг“ ЕООД Заповед № РД-301 от 25.03.2026 г. на кмета на [община], с която е прекратена процедурата за провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на части от имоти – публична общинска собственост, представляващи терени за поставяне на рекламни билбордове, всеки с площ до 5 кв. м, открита със Заповед № Т-43/29.04.2024 г. на кмета на [община].

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на [община] за продължаване на

процедурата по публично оповестения конкурс, открит със Заповед № Т-43/29.04.2024 г., по трите обособени пакета (Зона „Център“, Зона „Север“ и Зона „Юг“), от етапа на повторно разглеждане, оценяване и класиране на подадените оферти, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение и във влезлите в сила Решение № 1980/19.02.2026 г., Решение № 12588/08.12.2025 г. и Решение № 11757/19.11.2025 г. на Върховния административен съд, в едномесечен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА [община] да заплати на „Джей Си Деко Имидж“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 1 525,56 евро /хиляда петстотин двадесет и пет евро и петдесет и шест евро цента/, представляваща направени по делото съдебни разноски.

ОСЪЖДА [община] да заплати на „Ел Ди Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 665,56 евро /шестстотин шестдесет и пет евро и петдесет и шест евро цента/, представляваща направени по делото съдебни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: